

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เรือที่ได้สร้างขึ้นหรือมีวัตถุประสงค์เป็นพิเศษจนไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงนี้ได้ครบถ้วนในข้อหนึ่งข้อใดที่เกี่ยวกับจำนวน ที่ติดตั้ง ระยะเวลา หรือวงขอบทัศนวิสัยของแสงไฟหรือทุ่นเครื่องหมาย รวมทั้งการเปลี่ยนที่ติดตั้งและคุณสมบัติของเครื่องทำสัญญาณเสียง เรือนั้นจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นซึ่งรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลบังคับต่อเรือนั้นได้ใกล้เคียงกับกฎกระทรวงนี้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวน ที่ติดตั้ง ระยะเวลา หรือวงขอบทัศนวิสัยของแสงไฟหรือทุ่นเครื่องหมาย รวมทั้งการเปลี่ยนที่ติดตั้งและคุณสมบัติของเครื่องทำสัญญาณเสียง”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) “เรือที่บังคับยากเพราะอัตราคิมน้ำลึกของเรือ” หมายความว่า เรือกลที่ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราคิมน้ำลึกของเรือกับความลึกของน้ำและความกว้างของร่องน้ำที่เรือนั้นกำลังเดินอยู่ ทำให้มีขีดความสามารถจำกัดเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนเข็มเดินเรือ”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฐ) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฐ) “ยานบินเบาอากาศ” หมายความว่า เรือที่เป็นยานพาหนะต่อเนื่องหลายรูปแบบ ซึ่งในรูปแบบปฏิบัติการหลักจะบินเข้าใกล้กับพื้นผิวโดยอาศัยการกระทำจากอิทธิพลของพื้นผิว (Wing-In-Ground craft)”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ถ้าสถานการณ์อำนวย การปฏิบัติใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกันต้องปฏิบัติตามความในหมวดนี้ โดยต้องกระทำด้วยความแน่นอนทันต่อเวลาและด้วยความสามารถในการเดินเรือที่ดี”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) ของข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฉ) (๑) เรือที่จะต้องไม่กีดขวางทางเดินหรือทางเดินอันปลอดภัยของเรือลำอื่น โดยกฎกระทรวงนี้ จะต้องกระทำล่วงหน้าเพื่อให้ทะเลกว้างพอสำหรับทางเดินอันปลอดภัยของเรือลำอื่น

(๒) เรือที่จะต้องไม่กีดขวางทางเดินหรือทางเดินอันปลอดภัยของเรือลำอื่น จะไม่พ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบนี้ ถ้าหากเข้าไปใกล้เรือลำอื่นในลักษณะที่เสี่ยงภัยจากการโดนกัน และจะต้องคำนึงอยู่ตลอดเวลาถึงการปฏิบัติซึ่งอาจถูกกำหนดตามความในหมวดนี้

(๓) เรือที่จะไม่ถูกกีดขวางทางเดินยังคงต้องปฏิบัติตามความในหมวดนี้ เมื่อเรือทั้งสองลำเข้าใกล้กันในลักษณะที่เสี่ยงภัยจากการโดนกัน”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่แผนแบ่งแนวจราจรที่รัฐมนตรีหรือองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) กำหนด แต่ไม่ทำให้เรือนั้นพ้นจากหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้ออื่น”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เรือต้องหลีกเลี่ยงการเดินตัดข้ามช่องทางจราจร แต่ถ้าจำเป็นก็ให้เดินตัดข้ามในทางที่ทิศหัวเรือใกล้จะเป็นมุมฉากกับทิศทางของเส้นทางจราจรที่กำหนดให้ใช้เท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) (๑) เรือต้องไม่ใช่เขตจรรยาชายฝั่งทะเล เมื่อสามารถใช้ช่องทางจราจรที่เหมาะสมภายในแผนแบ่งแนวจราจรที่อยู่ใกล้กันได้อย่างปลอดภัย เว้นแต่เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร เรือใบ หรือเรือขณะทำการประมง อาจเดินในเขตจรรยาชายฝั่งทะเลได้

(๒) ความใน (๑) ไม่ให้ใช้บังคับ กรณีที่เรือเดินอยู่ระหว่างเส้นทางไปหรือมาจากท่าเรือ สิ่งติดตั้งหรือโครงสร้างนอกฝั่ง สถานีนำร่อง หรือสถานที่อื่นใดที่อยู่ภายในเขตจรรยาชายฝั่งทะเล หรือเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายที่จะเกิดขึ้นโดยกะทันหัน”

ข้อ ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) ของข้อ ๑๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฉ) (๑) ยานบินเบาอากาศ ขณะบินขึ้น ลงจอด และบินใกล้ผิวน้ำ ต้องหลีกเลี่ยงให้พ้นเรืออื่น และต้องหลีกเลี่ยงการกีดขวางการเดินทางเรือ

(๒) ยานบินเบาอากาศที่ปฏิบัติงานบนผิวน้ำต้องปฏิบัติตามความในหมวดนี้ เช่นเดียวกับเรือกล”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๒๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) ยานบินเบาอากาศเฉพาะเวลาขณะบินขึ้น ลงจอด และบินใกล้ผิวน้ำ ต้องเปิดโคมไฟรับมองเห็นได้รอบทิศทางที่มีความเข้มสูง ที่นอกเหนือจากโคมไฟตาม (ก)”

ข้อ ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ง) ของข้อ ๒๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ง) (๑) เรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจเปิดใช้โคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางหนึ่งดวง และโคมไฟข้างเรือแทนการเปิดใช้โคมไฟตาม (ก)

(๒) เรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๗ เมตร ซึ่งอัตราความเร็วสูงสุดไม่เกิน ๗ นอต ให้เปิดใช้โคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางหนึ่งดวงแทนการเปิดใช้โคมไฟตาม (ก) และถ้าสามารถทำได้ ให้เปิดใช้โคมไฟข้างเรือด้วย

(๓) โคมไฟเสากระโดงหรือโคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางในเรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจติดตั้งอยู่นอกเส้นกึ่งกลางตามแนวหัวเรือ ถ้าการติดตั้งที่เหนือเส้นกึ่งกลางไม่อาจกระทำได้ แต่ทั้งนี้ โคมไฟข้างเรือต้องรวมกันอยู่ในดวงเดียวกันและติดตั้งอยู่เหนือเส้นกึ่งกลางตามแนวหัวเรือ หรือให้อยู่ใกล้กับแนวเส้นกึ่งกลางหัวเรือท้ายเรือ ในแนวเดียวกันกับโคมไฟเสากระโดงหรือโคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางมากที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของ (ข) ของข้อ ๒๖ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อนกันในทางตั้ง โคมไฟดวงบนเป็นสีเขียวและโคมไฟดวงล่างเป็นสีขาว หรือแสดงทวนเครื่องหมายรูปกรวยสองทวนซ้อนกันในทางตั้ง ให้ปลายแหลมชี้เข้าหากัน”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของ (ค) ของข้อ ๒๖ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อนกันในทางตั้ง โคมไฟดวงบนเป็นสีแดงและโคมไฟดวงล่างเป็นสีขาว หรือแสดงทวนเครื่องหมายรูปกรวยสองทวนซ้อนกันในทางตั้ง ให้ปลายแหลมชี้เข้าหากัน”

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของข้อ ๒๖ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) เรือประมงขณะทำการประมงใกล้กัน ต้องเปิดใช้สัญญาณที่ต้องมีเพิ่มขึ้นตามภาคผนวก ๒ ด้วย”

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๑

เครื่องบินทะเลและยานบินเบาอากาศ

เครื่องบินทะเลหรือยานบินเบาอากาศที่ไม่อาจเปิดใช้โคมไฟหรือแสดงทวนเครื่องหมายตามรูปลักษณะที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้เปิดใช้โคมไฟหรือแสดงทวนเครื่องหมายที่มีลักษณะและที่ตั้งใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้ในหมวดนี้เท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๓๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตรขึ้นไป ต้องมีหูดหนึ่งเครื่อง เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีระฆังเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งใบ และเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีฆ้องเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งใบ ระดับเสียงและความดังของฆ้องต้องไม่ทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นเสียงระฆัง ในการนี้ หูด ระฆัง และฆ้องต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๓ ระฆังหรือฆ้องหรือทั้งสองอย่างอาจใช้อุปกรณ์อย่างอื่นที่มีลักษณะของเสียงอย่างเดียวกันแทนก็ได้ ทั้งนี้ อุปกรณ์ดังกล่าวต้องสามารถทำสัญญาณเสียงด้วยมือได้”

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (ฉ) และ (ญ) ของข้อ ๓๕ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ณ) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๐ เมตร ไม่อยู่ในบังคับให้ต้องแสดงสัญญาณเสียงระฆังตาม (ข) และ (ซ) แต่ต้องแสดงสัญญาณเสียงอย่างอื่นที่ใช้ได้ดี เว้นระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๒ นาที

(ญ) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร ไม่อยู่ในบังคับให้ต้องแสดงสัญญาณเสียงดังกล่าว แต่ต้องแสดงสัญญาณเสียงอย่างอื่นที่ใช้ได้ดี เว้นระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๒ นาที”

ข้อ ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฎ) ของข้อ ๓๕ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฎ) เรือนำร่องขณะทำการนำร่องอาจแสดงสัญญาณเสียงหวูดสั้นที่เหมือนกันอีกสี่ครั้งเพิ่มจาก (ก) (ข) หรือ (ซ)”

ข้อ ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ ๒. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) เรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจติดตั้งโคมไฟดวงสูงสุดให้สูงเหนือกราบเรือน้อยกว่า ๒.๕ เมตรได้ หากติดตั้งโคมไฟเสากระโดงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งดวงที่นอกเหนือจากโคมไฟข้างเรือและท้ายเรือแล้ว หรือติดตั้งโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศตามข้อ ๒๓ (ง) (๑) ที่นอกเหนือจากโคมไฟข้างเรือ โคมไฟเสากระโดงหรือโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศนั้น ต้องให้อยู่สูงเหนือโคมไฟข้างเรือไม่น้อยกว่า ๑ เมตร”

ข้อ ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ง) ของ ๓. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ง) เรือกลที่กำหนดให้ต้องติดตั้งโคมไฟเสากระโดงเพียงดวงเดียว โคมไฟนี้ต้องแสดงอยู่ด้านหน้าของกลางลำเรือ เว้นแต่เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้แสดงโคมไฟบริเวณด้านหน้าของเรือเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ ๙. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) (๑) โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศต้องไม่ติดตั้ง ณ ที่ซึ่งเสากระโดง ยอดเสากระโดงหรือโครงสร้างใด ๆ บังแสงไฟเป็นมุมเซกเตอร์เกิน ๖ องศา เว้นแต่โคมไฟเรือทอดสมอตามข้อ ๓๐ ไม่จำเป็นต้องติดตั้งให้สูงเหนือตัวเรือเกินสมควร

(๒) ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตาม (๑) โดยการแสดงโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศเพียงดวงเดียว ต้องใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงติดตั้งในตำแหน่งหรือถูกบังอย่างเหมาะสม เพื่อให้ปรากฏเป็นโคมไฟหนึ่งดวงในระยะหนึ่งไมล์ทะเลเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของ ๑๐. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) เซกเตอร์ของแสงไฟทางดิ่งของดวงโคมไฟฟ้าที่ติดตั้ง เว้นแต่โคมไฟของเรือใบกำลังเดิน ต้องเป็นดังนี้

(๑) อย่างน้อยที่สุดในมุมทุกมุมระหว่างมุม ๕ องศา ทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมไฟให้คงกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๒) อย่างน้อยที่สุดระหว่างมุม ๗.๕ องศา ทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมไฟให้คงกำลังส่องสว่างไว้ร้อยละ ๖๐ ของกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(ข) ในกรณีที่เป็นเรือใบกำลังเดิน เซกเตอร์ของแสงไฟทางดิ่งของดวงโคมไฟฟ้าเมื่อติดตั้ง ต้องเป็นดังนี้

(๑) อย่างน้อยที่สุดในมุมทุกมุมระหว่าง ๕ องศาทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมไฟให้คงกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้

(๒) อย่างน้อยที่สุดระหว่างมุม ๒๕ องศา ทางด้านบนและด้านล่างของแนวระดับโคมไฟให้คงกำลังส่องสว่างไว้ร้อยละ ๕๐ ของกำลังส่องสว่างต่ำสุดตามที่กำหนดไว้”

ข้อ ๒๔ ให้ยกเลิกความใน ๑๓. ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๑๓. การติดตั้งโคมไฟยานพาหนะทางน้ำความเร็วสูง

(ก) โคมไฟเสากระโดงของยานพาหนะทางน้ำความเร็วสูงอาจติดตั้งที่ความสูงที่สัมพันธ์กับความกว้างของยานพาหนะ ซึ่งต่ำกว่าความใน ๒. (ก) (๑) แต่ทั้งนี้ มุมฐานของสามเหลี่ยมหน้าจั่วที่เกิดขึ้นจากโคมไฟข้างเรือและโคมไฟเสากระโดงต้องไม่น้อยกว่า ๒๗ องศา

(ข) บนยานพาหนะทางน้ำความเร็วสูงที่มีความยาวตั้งแต่ ๕๐ เมตรขึ้นไป ระยะต่อทางดิ่ง ๔.๕ เมตร ระหว่างโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือและเสากระโดงใหญ่ในเรือ ตามความใน ๒.

(ก) (๒) อาจมีการแก้ไขได้ แต่ทั้งนี้ ระยะดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าค่าที่กำหนดโดยสูตร ดังต่อไปนี้

$$y = [(a + ๑๗ \Psi) C / ๑,๐๐๐] + ๒$$

ให้ y เป็นความสูงของโคมไฟเสากระโดงใหญ่ในเรือที่เหนือจากโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือมีหน่วยเป็นเมตร

a เป็นความสูงของโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือเหนือผิวน้ำในสภาพการใช้งานมีหน่วยเป็นเมตร

Ψ ค่าความแตกต่างระหว่างอัตรากินน้ำลึกหัวเรือและท้ายเรือในสภาพการใช้งานมีหน่วยเป็นองศา

C เป็นระยะต่อทางระดับของโคมไฟเสากระโดงมีหน่วยเป็นเมตร”

ข้อ ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๑๔. ของภาคผนวก ๑ ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“๑๔. การอนุมัติ

การจัดทำโคมไฟ ทวนเครื่องหมาย และการติดตั้งโคมไฟในเรือต้องได้รับอนุมัติจากกรมเจ้าท่า”

ข้อ ๒๖ ให้ยกเลิกความใน ๒. ของภาคผนวก ๒ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๒. สัญญาณสำหรับเรือลากอวน

(ก) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป ขณะลากอวนไม่ว่าจะใช้เครื่องมืออวนลากหน้าดินหรือผิวน้ำก็ตาม ต้องเปิดใช้โคมไฟดังนี้

(๑) โคมไฟสีขาวสองดวงซ้อนกันทางดิ่ง เมื่อลงอวน

(๒) โคมไฟสีขาวหนึ่งดวงซ้อนอยู่บนโคมไฟสีแดงหนึ่งดวงทางดิ่ง เมื่อกู้อวน

(๓) โคมไฟสีแดงสองดวงซ้อนกันทางดิ่ง เมื่ออวนติดแน่นอยู่กับสิ่งกีดขวาง

(ข) เรือแต่ละลำที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป ขณะลากอวนเป็นคู่ ต้องเปิดใช้โคมไฟดังนี้

(๑) ไฟฉายหนึ่งดวงส่องไปในทิศทางข้างหน้า และในทิศทางของเรือที่ลากอวน อยู่คู่กับเรือของตน ในเวลากลางคืน

(๒) เมื่อลงอวน หรือกู้อวน หรืออวนติดแน่นอยู่กับสิ่งกีดขวาง อาจเปิดใช้โคมไฟตาม ๒. (ก) ก็ได้

(ค) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ขณะลากอวนไม่ว่าจะใช้เครื่องมืออวนลากหน้าดินหรือผิวน้ำก็ตาม หรือขณะลากอวนเป็นคู่ อาจเปิดใช้โคมไฟตาม (ก) หรือ (ข) ตามที่เห็นสมควร”

ข้อ ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ ๑. ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ความถี่และระยะได้ยินของเสียง

ความถี่ขั้นมูลฐานของสัญญาณเสียงต้องอยู่ระหว่างช่วง ๗๐ - ๗๐๐ เฮิรตซ์ ระยะได้ยินสัญญาณเสียงจากหวูดให้เป็นไปตามความถี่ที่กำหนดซึ่งอาจรวมถึงความถี่ขั้นมูลฐาน และ/หรือความถี่หนึ่งความถี่ใด หรือความถี่ที่สูงกว่าซึ่งอยู่ในระหว่างช่วง ๑๘๐ - ๗๐๐ เฮิรตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป และ ๑๘๐ - ๒,๑๐๐ เฮิรตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร และสามารถทำระดับกำลังต้นเสียงได้ตาม (ค) วรรคหนึ่ง”

ข้อ ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ค) ของ ๑. ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) ความดังและระยะได้ยินของเสียง

หวูดที่ติดตั้งในเรือต้องให้ความดังของเสียงหวูดสูงสุดในทางตรงห่างจากหวูดนั้น ๑ เมตร และต้องมีระดับกำลังดันของเสียงอย่างน้อยที่สุด ๑/๓ ของแถบเสียงคู่แปดคู่เดียว ในระหว่างช่วงความถี่ ๑๘๐ - ๗๐๐ เฮิรตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป และ ๑๘๐ - ๒,๑๐๐ เฮิรตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร และต้องไม่น้อยกว่าตัวเลขที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ความยาวเรือ (เมตร)	ระดับกำลังดันของเสียง ๑/๓ ของแถบเสียงคู่แปด ที่ระยะ ๑ เมตร เป็น โดยให้ $2 \times 10^{-5} \text{ N/m}^2$	ระยะได้ยิน (ไมล์ทะเล)
๒๐๐ ขึ้นไป	๑๔๓	๒
๗๕ แต่ไม่ถึง ๒๐๐	๑๓๘	๑.๕
๒๐ แต่ไม่ถึง ๗๕	๑๓๐	๑
ไม่ถึง ๒๐	๑๒๐ (เมื่อความถี่ที่วัดอยู่ระหว่าง ช่วง ๑๘๐ - ๔๕๐ เฮิรตซ์)	๐.๕”
	๑๑๕ (เมื่อความถี่ที่วัดอยู่ระหว่าง ช่วง ๔๕๐ - ๘๐๐ เฮิรตซ์)	
	๑๑๑ (เมื่อความถี่ที่วัดอยู่ระหว่าง ช่วง ๘๐๐ - ๒,๑๐๐ เฮิรตซ์)	

ข้อ ๒๙ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ ๒. ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) การจัดทำ

ระฆังและฆ้องต้องทำด้วยวัสดุไม่เป็นสนิม และต้องออกแบบให้มีเสียงดังชัดเจน ระฆังสำหรับเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป เส้นผ่านศูนย์กลางของปากระฆังต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร ถ้าทำได้ควรตีระฆังด้วยเครื่องกลเพื่อให้มีกำลังแรงตีสม่ำเสมอ แต่จะตีด้วยมือก็ได้ มวลสารที่ใช้ในการทำเครื่องตีระฆังต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ของมวลสารที่ใช้ในการทำระฆัง”

ข้อ ๓๐ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ ๑. ของภาคผนวก ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) ส่งสัญญาณด้วยวิธีการส่งสัญญาณใด ๆ ประกอบด้วยหม้อรหัสสัญญาณมอร์ส ...—... (SOS)”

ข้อ ๓๑ ให้ยกเลิกความใน (ฎ) และ (ฐ) ของ ๑. ของภาคผนวก ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ฎ) ส่งสัญญาณอัปเดตโดยผ่านทางวิธีการเรียกอย่างจำเพาะเจาะจงโดยใช้วิธีดิจิทัล (Digital Selective Calling: DSC)

(ฐ) ส่งสัญญาณอัปเดตจากเรือถึงฝั่งโดย Inmarsat ของเรือ หรือโดยผู้ให้บริการดาวเทียมของสถานีเรืออื่น ๆ”

ข้อ ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฅ) ของ ๑. ของภาคผนวก ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฅ) สัญญาณที่ได้รับการอนุมัติที่ส่งมาจากระบบวิทยุสื่อสาร รวมถึงจากเครื่องส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือตรวจรับสัญญาณด้วยเรดาร์ (Radar Transponders) ของเรือช่วยชีวิต”

ข้อ ๓๓ ให้ยกเลิกความใน ๓. ของภาคผนวก ๔ ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๓. ให้คำนึงถึงข้อปฏิบัติตามรหัสสัญญาณสากล คู่มือว่าด้วยการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางอากาศและทางทะเลระหว่างประเทศ และให้ใช้สัญญาณดังต่อไปนี้

(ก) ผ้าใบสีส้มมีเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมและวงกลมสีดำหรือเครื่องหมายอื่นที่เหมาะสมบนพื้นผ้าใบนั้น (เพื่อให้เห็นได้ชัดจากทางอากาศ)

(ข) สีแสดงตำแหน่งที่อยู่”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ศักดิ์สยาม ชิดชอบ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๖๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยกฎข้อบังคับระหว่างประเทศสำหรับป้องกันเรือโดนกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๗๒ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี ซึ่งได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้งแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันเรือโดนกันให้สอดคล้องกับการแก้ไขปรับปรุงอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้